

لیکدانان و وی

بیرو باو و وی «خان»

که‌ون و جهانہ لیکدانان و وی . ئەو بیرو باو و ریانی ، کہ لەم بارەوہ کۆی کردۆتەوہ ، شیوہ‌ئیکی ئەفسانەیی وەرگرتوہ و بوہ بە تائینیکی پیروژو تەقلیدی ، ئەجا ، لەو وەختەوہی کہ گومانی لەم جۆرہ بیرو باو و ریانی پەیدا کردوہ و بو وەرگرتن و تاقی کردنەوہی زانیاریەکانی ، هەست و هوش (حس و عقل)ی بەکارهێناوہ ، زانیاری فەلسەفە پەیدا بوہ . کہواتا ، لە بنەرەتا ، فەلسەفە ، زادەیی گومان (الشک)ه^(۱) .

(فەلسەفە)ش ووشەئیکی لیکدراوی یۆنانی کۆنەو ، لە دوو ووشەیی (فیلۆ = دۆست) و (سوفیا = دانایی) دروست بوہ . لە ئەسڵدا ، شارەزایەکانی ئەم لقەیی زانیاریان بە (فیلوسوفوس = دۆستی دانایی) ناو بردوہ ، لە پاشاندا ئەم زاراوہ ، بوہ بەناوی زانیاریەکە^(۲) .

فەلسەفەش بەرھەمی مێشکی یۆنانیەکانەو کۆنترین بیرو فەلسەفی دۆگەریتەوہ سەردەمی فەیلەسوفەکانی (ئەپۆنی = کناری رۆژئاوای ئەنادۆل) . (تالیس) و (ئەنەکسیمەندەر) و (ئەنەکسیمینس) ، کہ لە سەدەکانی حەوتەم و شەشەمی پێش میلادا ژیاون ، ماددەیان بە ئەسل و بە سەرچاوەیی هەبوون (وجود) داناوہ . ئەو فەیلەسوفانە ، کہ لە جہان راماون ،

دیبینی : ئەم باسەش ، بەشیکیی دیکەیی دەستنووسیکە مەدرەیی (خانی و مەم و زین-هەکی) . بەداخەوہ ، کہ دەستم بە لێکداننەوہی کرد ، زنجیرەیی بەشەکانیم پەچراندا . ئەوہ بوو حتی پێش کۆتاییی ، لەژێر ناوی (ھونەرەکانی بەلاغەت لە مەم و - زین دا) کہوتە ژمارە (۲۴)ی گۆفاری (کاروان) . ھەرۆھەا بەشیکیی لەژێر عینوانی (داستانی مەمی ئالان - کہ سەرچاوەیی مەم و زین-ی خانی)یہ . لە ژمارە (۳)ی سالی ۱۹۸۵ی گۆفاری (نوو سەری کورد) دا بلاکرایوہ . شیکیشی کہ (بەراوورد کردنی مەم و زین لەگەڵ داستانی مەمی ئالان)ہ ، لە ژمارە (۴۳)ی گۆفاری (کاروان) دا ، کہوتە پێش چلوی خوینەران . ھیوادارم ، کہ بەشەکانی دیکەشی بلاویکەمەوہو ئەگەر بۆشیم گونجا ، لە داھاتوودا لەنیو دوو لا بەرگی کتیبیکدا ، کۆیان بکەمەوہ) .

« علی »

۱ - فەلسەفەو تەسەووف لە بیرو ئیسلامیدا .
لەوہقی ئادەمیزاد ھەستی بەھەبوونی خۆی کردوہ ، ھەوڵی ئەوہی داوہ کہ لە رازی ھەبوون (وجود) بگات و تەلەسەیی ئەم

دیتویانه له ټیک جوړه شت (مادده)، ټیکهاتوه، هم شته ش، همیشه له گوراندایه و، توانایی گوران و پنگه یینیشی له خودی خویدا هیه. تهجا، به گوریهی هم رامن و دیتنه یان، گوتویانه نهو همموه هوبونی بی سنورو پایانه (خودا) یه و (خودا) و کاینات په کیکن و له ټیکتر جودا ناکرینهوه^(۳).

گرنگترین قوناغی فلسفه فیهی یونانی، له سده کانی پینجهم و چواره می پیش له میلادا بوه. لهو ماوه یه دا، گشتین ته ستیره، له ناسمانی بیری یونانیدا هلا تون. (سوکرات) و (تفلاتون) و (تهریستو تالیس)، لهو دوو سده یه دا ژباون و هر ټیکه یان، به ریز، ماموستای نهوی دوا ی بوه. بناغهی فلسفه فیهی عقلی له لایه نه وانه وه دامه زراوه، به لام هم فلسفه فیهی زانیاری مه تقیش (Logic)، له لایه نه (تهریستو) وه، گه یاندرایه چله پویه ی و بو ټیکه تاهه تا نازناوی (ماموستای ټیکه م = المعلم الأول) ی بو ماوه ته وه^(۴).

به پیهی رامانی فلسفه فیهی عقلی، هه بون (وجود)، له (هو = سبب) و (ته نجام = نتیجه) په یه دا بوه. له بهر نه وه ی به پیچه وانه ی مه نتیقایان زانیوه، که هم ته نجام و هو یانه به بی سهره تان، هه بونی هو ی ټیکه مین (السبب الأول) یان به پیوست داناوه. هم هه بوی پیوست (واجب الوجود) هه له هه موو باریکه وه، ته و اوو ته زه لی و تاهه تابه. هر له ته زه لیشه وه کاری له (هه یولا = مادده ی بی دیمه و بی رهنگ و بی شیوه) کرده و بزواند و یه تی. نهو هه موو هه بونی مادده ی جورا و جوړه به شیوه ی (هو-ته نجام)، له م (هه یولا) به وه هاتوه ته کایه، به لام، هپچ ماده ټیکه ی زه مانی له نیوانی (هو ی ټیکه م = هه بوی پیوست) و (هه یولا) دا نه بوه. هر دوویان وه کو یه کونن. پیوه نده ی نیوانیان وه کو پیوه نده ی نیوانی (هو و (ته نجام) ه، هه لبت (هو ش) له (ته نجام) له پیشته بی نه وه ی ماوه ټیکه ی زه مانیان له نیواندا هه بی^(۵).

به رامبه ر به ریازی فلسفه فیهی عقلی، ریازیکی دیکه سهری هه لداوه، نهویش ریازی (سوفیزم) یا خود ریازی فیهله سووفه کانی سو فی یه که به ناوبانگترینیان (ته فلوتین: ۲۰۳-۲۶۹ زاینی) بوه.

به گوریهی رامانی هم فلسفه فیهی، (هه ست و هو ش = الحس والعقل) دوو هیزیان دوو ته مرزی ناته واون و جیکای باوه ری و دلنیایی نیو و هرگیز ناتوانن له سنوری جهانی مادده ی ده ربچن و زاینی راست په یه دا بکن. زاینی راست (المعرفة الحقیقه) ش، له لایه نه مانه نهو زاینیه به که (گیانی گشتی = النفس الكلية) خه لاتی گیانی تاك (= جزئی) ی ده کات.

واتا، گیانی ثاده میزاد، له کاتی ژبا نی جهانیدا، توانای هیه به بو ماوه ټیکه ی زور کم، خو ی له به ندو کو تی له ش رزگار بکات و به (گیانی گشتی) بکات. تهجا لهو له حزه ی زه مانیه دا زاینی به راستی په یه دا ده کات و راستی هه بون (حقیقه الوجود) ی بو ناشکرا ده بی. به م بابه ته ی زاینیه ش ده گوتری (گنوسیس = Gnosis) یا خود، (تیشراق = وه حی و ټیلهام)^(۶).

بیری (هیندی) ش، (خودا وه ند، یا خود) راستی موتلق) به هه بو ټیکه ی ته و تو ده زانی که هرگیز (چاو) و (زمان) و (میشک)، ناتوانن شاره زاو ناشنای بین، چونکه له هه موو شتیکی زانراو جیاوازه و گه لیک له نه زانراو (مجهول) یش بالآ نره^(۷).

به پیهی رامانی بیری هیندی، زاینی راستی، له ریگای (یوگا) وه، په یه دا ده کریت. (یوگا) ش، به واتای دامرکاندن و له ناوبردن هه موو مهیل و ثاره زوویکی جهانی مادده یه به م هو یه وه، مرو فی (دانا) به حاله تی (نیرفانا) ده گات و له (جهوه ری جاویدان) نریک ده بیته وه. (نیرفانا) ش، واتای، نهمان و ناسایشی تا هه تایی به^(۸).

هم بیرو باوه ریانه ی خوړه لآت و خوړناوا، هر له میزه وه به یه کتر گه بشتون و له گه ل-ثاینه کانی عیبرانی و زه رده شتی و

سهوی و مسیحی‌دا ، کاربان له‌یه‌کتری کردوه . که دینی
ئیسلمیش پدیدابوه ، له مه‌ناختیکی فیکری وه‌هادا ،
گه‌شی کردوه و پهره‌ی سه‌ندوه .

راستی‌به‌که‌ی ، بیری ئیسلامی ، به‌ه‌ردوو لقی فه‌لسه‌فه‌و
مسوفیه‌وه ، به‌راده‌ئیکه‌ی نه‌وتو له‌ژیر ته‌ئسیری نه‌و مه‌ناخه‌ی
بکریه‌دا بوه ، که زور جاران ، فه‌لسه‌فه‌و ته‌سه‌ووف ، له‌گه‌ل
حی‌ی ئایینی (= ظاهری شهرع) نه‌گه‌خاون و شیوه‌ی
بیوتنه‌وه‌ئیکه‌ی سیاسیان نواندوه .

دینی ئیسلامی ، له سه‌ره‌تای پدیدابویندا ، جگه‌ له
ع‌ئله‌کانی نه‌قلی ، وانا (قورئانی پرورزو فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر
- سلاوی خودای لی‌ئی) ، پیوستی به‌هیچ‌تر نه‌بوه ، بو
خنگرتنی باوه‌ریه‌ بنچینه‌کانی ، به‌لام که ده‌رگای فه‌لسه‌فه‌ی
ئایینی بوییری ئیسلامی کرایه‌وه سه‌ررای ده‌لله‌کانی نه‌قلی
ئوستی به‌ده‌لیلی (عه‌قلی) ش پدیدابوو ، بو وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌و
زیارانیه‌ی که نه‌م فه‌لسه‌فه‌یه‌ ده‌پینایه‌ پیش .

بۆئیکه ، فه‌یله‌سوفه‌کانی ئیسلام به‌تایبه‌ت (فارابی) و
بن‌سینا ، زور هه‌ولیان داوه که فه‌لسه‌فه‌ی (ئه‌فلاتون) و
ئه‌ریستو ، له‌گه‌ل بیری ئیسلامی بگونجین .
موعته‌زله‌کان و (ئیخوانولسه‌فا) ش ، هه‌مان مه‌به‌ستیان
هه‌بوه ، که چی ره‌نگی بزوتنه‌وه‌ی سیاسیان داوه‌ته‌وه .

زانایه‌کانی ئایینی ، به‌توندی به‌رامبه‌ر به‌بیری فه‌لسه‌فی
یه‌ستان و بو پاراستنی بیرو باوه‌ریه‌کانی بنچینه‌ی ، دریغیان
ه‌کردوه . نه‌وه‌بو ، که (ابوالحسن الأشعری - له ۲۶۰ کۆچی
ه‌تیه‌ته‌ دنیا) ، پاش نه‌وه‌ی که له (موعته‌زله‌کان) دا‌پراوه ،
یه‌ به‌پاله‌پشتی باوه‌ریه‌کانی ئایینی ته‌هلی سونته‌ت . دوا‌ی
نمایش ، (امام محمدی غزالی : ۱۰۵۸-۱۱۱۱ میلادی) ،
یه‌ به‌ئیکه‌ پاله‌وانی نه‌م مه‌یدانه‌و نازناوی (حجة الاسلام) ی
سه‌ندوه .

(ئیامی غزالی) ، سه‌ له رییازی فه‌لسه‌فه‌دا ، گومان‌ی
ئینی پیداکرده ، ده‌لله‌کانی (نه‌قلی و عه‌قلی) ، گله‌و‌گری

گومانه‌که‌یان دانه‌مرکاندوه . بو وه‌ده‌ست هینانه‌وه‌ی دنیایی و
به‌قینی ئایینی په‌نای بو رییازی ته‌سه‌ووف برده . نه‌جا له
رینگای (دل) هوه ، نه‌ک له رینگای (هه‌ست و هوش) هوه ،
به‌سه‌ر گومانه‌که‌یدا زال بوه و به‌قینی ئایینی گه‌بشتوته‌وه . بو
توله‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌و گومان پیداکردنه‌ی ، به‌کتیی (ته‌افت
الفلاسفة) ی ، به‌ربوه‌ته‌ گیانی فه‌لسه‌فه‌و ، زه‌برئیکه‌ی
کاربگه‌ری له‌فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلامی داوه‌و له‌و ساوه‌ سه‌ری
راست نه‌کردوته‌وه . کتیی (احیاء علوم الدین) یشی ، بوه‌ته
سه‌رچاوه‌ی زانیاری ته‌سه‌ووف ، له‌لای ته‌هلی سونته‌ت و
جه‌ماعه‌تدا^(۹) .

ته‌سه‌ووف (تصوف) یش ، ووشه‌ئیکه‌ی عه‌ره‌یی به ، به‌لام
ریشه‌و چاووگی به‌ته‌واوی ساغ نه‌بوته‌وه که ئایا له‌ووشه‌ی
(صوف = خوری) هوه داهاوته ، به‌واتای نه‌وه‌ی که
رپه‌وه‌کانی رییازی ته‌سه‌ووف پشتیان له‌جه‌انی ماددی کردوه و
جل و به‌رگی له‌ خوری دروست کراویان له‌به‌رکرده‌وه ، یاخود له
ووشه‌ی رۆشنایی (صفاء) هوه داهاوته به‌م واتایه‌ی که دل و
ده‌روونی خۆیانان له‌هه‌موو ئاوات و نیازئیکه‌ی جه‌انی پاک
کردوته‌وه و جگه‌ له‌خۆشه‌وئستی (خوداوه‌ند) ، عه‌ودالی
هیچ‌تر نه‌بوون .

ته‌سه‌ووف ، له‌کۆتایی سه‌ده‌ی ئیکه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی
دوهمی کۆچی ، له‌جه‌انی ئیسلامیدا روخساری ته‌واوی به‌دیار
که‌وتوه . له‌ئه‌سلدا هه‌له‌ه‌ستیکه‌ی ئایینی و ته‌خلاق‌ی مروفاتی
(خواناس) بوه به‌رامبه‌ر به‌ره‌ووشته‌و ته‌خلاق‌ی سه‌رده‌مه‌که‌یان .
دیاره‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا چینیکه‌ی ده‌وله‌مه‌ندو فراوان ، له
کۆمه‌لانی جه‌انی ئیسلامیدا پدیدابوه‌و ، کۆکردنه‌وه‌ی
سه‌روه‌ت و سامان و خۆش رابواردنی ژانی

رۆژانه‌یان ئیکه‌مین هیواو ئامانجیان بوه . به‌رامبه‌ر به‌م ره‌ووشته‌و
ته‌خلاقه‌ پیاوچاگان ، بو باری ژانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رو هه‌ر
چوار خه‌لیفه‌کانی (دروودی خویان لی‌ئی) ، گه‌راونه‌ته‌وه‌و

پشتیان له نازو نیعمه‌تی جهانی کردوه و - پۆشین بی‌رگی خوری ساده‌یان کردوه به‌دروشم و نیشانی ریڭگی خواناسین . هه‌تا (ئبراهیم کوری ئەدهم) ، وازی له پاشایه‌تی شاری (به‌لخ) هیناوه و ئەم ریبازه‌ی گرتوه (۱۰)

(ابو هاشم - ۷۷۸ز) و (حسن البصری - ۷۲۸ز) و (داوود الطائی - ۷۸۱ز) و (سفیان الثوری - ۷۷۷ز) و (رابعة العدویة - ۷۵۳ز) ، له سۆفیه ناوداره‌کانی ئەو سهرده‌مه بوون (۱۱) ئاواتی هه‌ره گه‌وره‌ی ئەو سۆفیه‌یه (رابعة العدویة - نه‌ی که پاشان باسی لێوه ده‌که‌ین) ، ئەوه بوه که له سزای رۆژی قیامه‌ت رزگار ببن ، چونکه مه‌ترسی‌ی ئەو رۆژه به‌جارێک هه‌راسانی کردبوون .

دوای ئەمانه ، ته‌سه‌ووفی ئیسلامی ، روخساریکی دیکه‌ی وه‌رگرتوه . ئەگه‌ر سۆفیه‌کانی سه‌ده‌ی یه‌که‌م و دوهمی کۆچی ، له ترسی (خودا) و سزای رۆژی قیامه‌ت ده‌ست به‌رداری جهانی ماددی بووبوون ، سۆفیه‌کانی دوای ئەوان ، نه‌ پاداشت و نه‌ سزای ئەو رۆژه‌یان به‌بیردا هاتوه ، به‌لکه‌ عه‌ودالی ئەوه‌بوون که ئەوه‌نده له (په‌روه‌ردگار) نزیک بینه‌وه ، تاوه‌کو ئاشنای ناوو سیفاته‌کانی ببن و رازی هه‌بوونیان بو‌ ئاشکرا بی .

گه‌لێک سۆفی به‌ناوبانگ ، له سه‌ده‌کانی سێ‌یه‌م و چواره‌می کۆچیدا ، له ئاسمانی بیری ئیسلامیدا دره‌وشاونه‌ته‌وه ، وه‌کو (ذوالنون المصری - ۸۶۰ز) و (معروف الکرخی - ۸۱۵ز) و (بایزید البستامی - ۸۳۴ز) و (سری السقطی - ۸۷۶ز) و (جنید البغدادی - ۹۱۰ز) و (ابوبکر الشبلی - ۹۴۵ز) و (حسین بن منصور الحلاج - ۹۴۵ز - کوزراوه) (۱۲)

ئەم سۆفیه‌یه ، به‌شوێن زانیی راست (عرفان = Gnosis) هوه ، عه‌ودال بوون . ئەم زانیه‌ش له زانست (=علم) جو‌دایه که به‌هۆی (هه‌ست و هۆش = الحس والعقل) هوه په‌یداده‌کری .

زانیی ناوبراو ، زه‌وقیه ، فه‌یزو خه‌لاییکه ، (خوداوه‌ند)

به‌مرۆفی زانیار (عارف) ی ده‌به‌خشی . جه‌وه‌ه‌ری ئەم زانیه‌ش ، پێوه‌ندی به (رازی هه‌بوون = سر الوجود) هوه هه‌یه . ئەم سۆفیه‌یه‌ش ، جگه له (خوداوه‌ند) ، هه‌یجێریان به (هه‌بوو = موجود) ، نه‌ده‌زانی ، بۆیکه ، ده‌یانگوت (لاموجود إلا الله) . ئەجا ، که هه‌بووی به‌راستی هه‌ر (خوداوه‌ند) به‌خۆیه‌تی و به‌س ، هه‌بوایتر ، به‌ئه‌وه‌ هه‌موو شتانه‌ی که هه‌بوون و ئیستا که هه‌ن و له‌مه‌ولاوه‌ ده‌بن ، له‌و په‌ری جهانی هه‌ستی‌یه‌وه تاوه‌کو ده‌گاته ئاده‌میزاد ، گشتیان شیای هه‌بوون (ممکن الوجود - ن) و ، نموودی ناوو سیفاته‌کانی (خودا) ن و پرشنگی جوانی ئەزه‌لی ئەو ده‌نویزن و له‌ نه‌بوون (عدم) هوه دروستی کردوون . به‌رامبه‌ر به‌م که‌وانه‌ی داکشانه ، که له هه‌ورازه‌وه به‌ره‌و خوار بوه‌ته‌وه ، که‌وانیکی هه‌لکشان ، له خواره‌وه به‌ره‌و هه‌وراز ، له ئاده‌میزاده‌وه به‌ره‌و (خوداوه‌ند) به‌رزده‌بێته‌وه ، که مرۆف له فه‌یزی ناوو سیفاته‌کانی (په‌روه‌ردگار) دا . فه‌نا ده‌کا (الفناء فی الله) و له هه‌بوونی به‌رده‌وامی ناوو سیفاته‌کانیشیدا ده‌بێلته‌وه (البقاء بالله) (۱۳)

لێره‌دا ، (شه‌ته‌حات) ، له‌لای هه‌ندیکێاندا سه‌ری هه‌لداوه‌و ، ئەوه‌بوو که نه‌زه‌ربازانی (شه‌رعی زاھیر = ظاهر الشرع) ، به‌رامبه‌ریان وه‌ستاوون باوه‌پری یه‌کیه‌تی هه‌بوون (وحدة الوجود = Panthism) یان داونه‌ته پال ، دیاره که ئەم باوه‌پری‌یه‌ش ، پێچه‌وانه‌ی باوه‌پری ئایینی ئیسلامه ده‌باره‌ی (ته‌زیه‌) ی (خوداوه‌ند) و له ئه‌نجامدا گه‌لێک له سۆفیه‌ی ناوداری وه‌کو (مه‌نسووری حه‌لاج) و (شهاب‌الدین سه‌روردی) و (محی‌الدین ابن عربی) ، له‌م ریبازه‌دا سه‌ریان داناوه (۱۴)

باوه‌پری سۆفیه‌کانی ناوبراویش ، له‌م فه‌رموده‌ی قودسیه (الحديث القدسی) هوه هاتوه ، که (خوداوه‌ند) به (په‌غه‌مه‌ری) فه‌رموه (كنت کتزا محیفا فأحیبت أن أعرف فخلقت الخلق فی (أو - فه) عرفونی) (۱۵) .

راستی‌یه‌که‌ی ، سۆفیه‌کانی ئەم ریبازه ، هه‌رگیز مه‌به‌ستیان

نەمە ئەبەبە کە ئاشناسی (زاتی خودا) بىن ، چونکە (زاتی خودا) سەنەزەھەم (خۆی) فەرەمۆبەتی (لیس کەمئلە شی) ، بۆیکە سەستیان ئەوئەبەبە کە لە رینگای ناوو سیفاتەکانیەو بىناسن و بۆیکە نەزىك بىنەو . یەكێك لە سیفاتەکانی (خودا)ش جوانی بە جەل . ئەجما ئەو سۆفیانە ، گەرۆدەو پەرۆشی دىتەنى پەرشنگى نەمۆ جوانی بە بىوون و بلیسەى (ئەفینى خودایى = الحب الإلهى) ، گەن و دلای ئەو سۆفیانەى وەکو پەرەوانە سووتاندووە بەپەلەى مەمان) و (مانەو)ى گەباندوون . گەپەو گەرى ئەم ئەفینە ، مەجۆرێكى وەها کارى لە (رابەمى عەدەوى) کردووە کە بلی : خواپە ، گەر من لەترسى ئاگرى دۆزەخ تۆ دەپەرستم ، بۆ دۆزەخم بئیرە . گەر من بەئاواتى بەهشتەو تۆ دەپەرستم ، بەهشتم بى مەبەخشە ، وەگەر من ، بۆ (خودى خۆت) تۆ دەپەرستم ، جوانى خۆتم لى مەشارەو .^(۱۶)

رۆژەلاتناسى بەناوبانگ (ئەدوارد براون) لەم بارەو دەئى : بیکەمین هەنگاوى مەرۆقى سۆفى ، لە شا رینگای نەسەووفدا ئەوئەبەبە کە لە (خودى خۆی) ، رزگارى بى . هەتا خۆشەووستى جەهانى بىش ، وا لە (دلدار) و (دلەبر) دەکا ، کە خودى خۆیان لە بىرکەن و هەریکە بىر لەو بىر بکاتەو . ئەجما بىرەدایە کە جۆش و خروشى عاتیفەى تەسەووفى ئىسلامى ، لە ئەسەفەى ساردو بى گىانی هیندى جودا دەبیتەو . ئەفیندارى لەلای سۆفیانى موسولمان ، هەرەو هەلەلای هەموو گىانازاندا هەمەرکۆى و لەهەر کاتێکدا بووبن ، ئەو کىمىایە شاهانەبە ، کە مەعدەنى بى نرخی ئادەمیزاد ، دەکا بەزىرپىكى نایاب ، هەر بۆیکەش ، سۆفیهکان گوتوویانە (الجماز قنطرة الحقيقة) .

بەهۆى خۆشەووستى ، رىدارى رینگای تەسەووف ، بەم بىبە دەگا کە خودى خۆى لەبىر بکات و هەر خۆشەووستەکەى بە پىش چاودا بى ، ئەجما ، لیرەو بە پەلەىكى ئەوتو دەگا ، کە بزانى ئەوئەبەبە لە خۆشەووستەکەبەو گەرۆدەى بوە ، ئەو پەرشنگەبە کە لە جوانى جاویدان (الجمال الأزلى والأبدى) هەو ، دەدەرەو شیتەووەو لە هەزاران ئاوتیاندا خۆى

دەنوئى و ، کەچى هەرەمان پەرشنگى جوانى بە^(۱۷) . (ئەفلاتوون) ، کە لە روانگەى فەلسەفەى خۆبەو (جوانى) و (خۆشەووستى) ی لیکداوئەو ، خۆشەووستى دلدارو دلەبرانى کردووە بەپەردىک بۆ گەبشتن بەخۆشەووستى خودلپى (الحب الإلهى) . لەلای وابە ، کە (دلدار) ، لە سەرەتاو هەز لە (دلەبر) یکى جوان دەکات و گەرۆدەى دەبى . لە پاشاندا ئەوئەبەبە بۆ ئاشکرا دەبى کە چوانى لەش و لار ، لە هەموو کەسانى جواندا بىک بابەتى جوانى بە . لەمەو شەیدای هەموو شتىكى جوان دەبى . لەم پەلەى تازەیدا ، ئاگای لە دلەبرەکەى نامبى و جوانى خەت و خالى بەبابەتیکى نزم دیتە بەرچاوان و پەرۆشى جوانى گىانى دەبى . تاوێکو لە نکاوتیکدا ، ئەو جوانى بە هەرە بەرزەى بۆ بەدیاردەکەوى ، کە هەر لەسەرەتاو ئامانجى هەبوونى خۆى بوە .

ئەو جوانى بە ئەزەل و تا هەتایەى ، کە بى کەمى و کورتى بەو ، تەواو بىبەکەى بى سنوورو ئەندازەبە ، ئەمەش پەرشنگى جوانى (هەبووى لەخۆبەو پىوستە = واجب الوجود لذاتە) . ئىتر (دلدار) بەرەو ئەو جوانى بە مۆتلەقە رادە کىشرىت و نقوومى دەبى^(۱۸)

ئەفینى خوداى و عاتیفەى پەر لە جۆش و خروشى تەسەووف کۆمەلێک شاعىرى ئەوتوى لە جەهانى ئىسلامیدا پىنگەباندووە ، کە سروودى دلرپىيان تا هەتا دەنگ دەداتەو . بۆ ویتە :
 لە شاعىرانى عەرەب ، (محمى الدىن ابن عربى - ۱۲۴۰ز) و (عمر ابن الفارض - ۱۲۸۳ز) و لە شاعىرانى فارس (مجدود بز ادم سنائى - ۱۱۳۱ز) و (فرىدالدىن عطار - ۱۲۳۴ز) و (جلال الدىن رومى - ۱۲۷۳ز) و (حافظ شىرازى - ۱۳۸۹ز) و (عبدالرحمان جامى - ۱۴۹۲ز) و لە شاعىرانى تورك (فضولى - ۱۵۵۶ز) و لە شاعىرانى كورد (بابا طاهر - ۱۰۱۰ز) و (مەلای جزىرى - ۱۴۸۱ز) و (ئەحمەدى خانى - ۱۷۰۶ز)^(۱۹) .
 هەموو شاعىرەکانى سۆفى مەشرەب کە گەرۆدەى (ئەفینى

خودایی) بوو بوون ، سه‌چاوه‌ی خوښه‌ویستی‌یه‌که‌یان له‌
 ثابته‌پیرۆزه‌دا ده‌ستیشان ده‌کن ، که (خوداوه‌ند) ده‌فرموی
 (وإذ أخذ ربك من بنی ادم من ظهورهم ذریبهم وأشهدهم علی
 أنفسهم ألسنت بریکم قالوا بلی . سورة الأعراف - ثابته‌
 ۱۷۲) ، به‌م‌ثابته‌ش ده‌لین (ثابته‌قی په‌یمان) ، به‌واتای‌ته‌وه‌ی
 که‌له‌وکاته‌ی (خوداوه‌ند) ، گیانی‌ئاده‌میزادانی ، له‌جهانی
 لاهوتی‌دا ، دروست‌کردوه ، په‌یمانی‌ته‌فین‌وه‌فاداری‌لی
 وه‌رگرتون ، بۆینکه ، گیانی‌ئاده‌میزاد ، هه‌میشه‌په‌روشی
 ته‌وه‌یه ، که‌به‌خوښه‌ویسته‌که‌ی بگاته‌وه (۲۰) .

گه‌وره‌ترین‌شاعیری‌سوئی‌له‌جیهاندا (مه‌ولانا‌جلال‌الدین
 رومی) ، له‌سه‌ره‌تای‌شاکاری (مثنوی‌معنوی) یدا ، ته‌م‌بیره
 به‌رزو‌ناسکه‌ی‌به‌م‌شعیره‌نه‌مرانه‌وه‌ده‌ربرپوه :
 بشنو‌از‌نی‌چون‌حکایت‌میکند
 وز‌جدائیه‌شکایت‌میکند

*
 از‌نیستان‌تامرا‌بریده‌اند
 از‌نفیرم‌مردو‌زن‌نالیده‌اند

*
 سینه‌خواهم‌شرحه‌شرحه‌از‌فراق
 تا‌بگوم‌شرح‌درد‌اشتیاق

*
 هر‌کسی‌کو‌دور‌ماند‌از‌اصل‌خویش
 باز‌نجوید‌روزگار‌وصل‌خویش (۲۱)

مه‌به‌ستی‌سووفیه‌کانیش‌له‌م‌گه‌شتی‌گه‌رانه‌وه‌دا ، به
 خوښه‌ویست‌گه‌یشتنه . له‌م‌پینگه‌یشتنه‌شدا ، یان‌وه‌کو
 ده‌سته‌ی‌دوه‌می‌سووفیه‌کان ، زانینی‌راست‌په‌یداده‌که‌ن‌و‌له
 رازی‌هه‌بوون (سر‌الوجود) ده‌گن ، یان‌له‌ولا‌فای‌جوانی‌یه‌دا
 فه‌نا‌ده‌بزو‌ده‌میننه‌وه‌که‌ته‌وانی‌راکیشاوه . به‌لام ، وه‌کو
 باسه‌ن‌کردوه ، ته‌م‌زانین‌و‌دیتنه ، له‌رینگای‌دل‌وه‌ده‌بی‌نه‌ک

له‌رینگای‌هه‌ست‌وه‌وش . خه‌ل‌اتیکه (خوداوه‌ند) به
 ئاده‌میزادانی‌هه‌لبێزاردی‌ده‌به‌خشی ، دوا‌ی‌ته‌وه‌ی‌که‌ته‌م
 قوناغانه‌ی‌ته‌سه‌ووف‌ده‌پرن : (التوبة ، القناعة ، الزهد ،
 الصبر ، التوکل ، الرضا) . له‌قوناغی‌دوایدا ، ریداری‌ته‌م
 رینگایه‌ئاماده‌ی‌ته‌وه‌ده‌بی‌که‌به‌ئاوات‌بگا‌ته‌گه‌ریه‌کیک‌له‌م
 ته‌حوالانه‌ی‌بو‌هاتی : (القرب = نزیکي . المحبة =
 ته‌فینداری . الرجاء = ئاوات . الخوف = ترسان . الشوق =
 په‌روشی . الأنس = هاورازی .

الطمأنينة = دلنیاپی . المشاهدة = دیده‌نی) . له‌م‌حاله‌ی
 دوایدا‌سووفی‌خواییداو (وجد) یان (تواجد) ده‌یگریت (۲۲) .
 (وجد) و (تواجد) یش ، وه‌کو‌مووچرکیک‌به‌له‌شی‌سووفی‌دا
 دیت‌وه‌مه‌ستی‌ده‌کا . مه‌ستی‌له‌(خودا)‌نزیک‌بوونه‌وه‌و‌به
 (خوښه‌ویست)‌گه‌یشتن . ته‌مه‌ش‌حاله‌قی‌نه‌مانه (فناء)ه .
 لی‌روه‌بو‌حالیکی‌سه‌رووتر‌به‌رزده‌بیته‌وه‌و‌ئاگای‌له‌هیچ‌شتیک
 نامینی‌وه‌ه‌تا‌هه‌ست‌به‌هه‌بوونی (خودی‌خویشی)‌ناکا .
 ته‌مه‌ش‌حاله‌قی‌نه‌مانی‌نه‌مانه (فناء‌الفناء)ه‌و‌لی‌روه‌دا‌په‌رده‌له
 نیوانی (په‌روه‌ردگار = الخالق) و (په‌روه‌رده‌کراو = المخلوق)‌دا‌و‌له
 نیوانی‌ناسراو = المعروف) و (ناسیار = العارف)‌دا ،
 هه‌ل‌ده‌سیت‌وه‌هه‌موو‌شتیک‌ده‌بن‌به (بیك) و جگه‌له
 (خوداوه‌ند) ، هه‌یچ‌تر‌نامینیته‌وه . ته‌مه‌ش‌واتای (نه‌مان‌له
 خودا)‌به‌خودا‌مانه‌وه = الفناء فی الله والبقاء بالله)‌یه (۲۳) .

ته‌م‌فه‌نا‌و‌نه‌مانه‌ی‌ته‌سه‌ووفی‌ئیسلامی ، وه‌کو (نیرفانای
 هیندی) ، حالیکی‌سه‌ل‌ی‌نی‌وه‌مانه‌وه‌ی‌له‌دواوه‌یه .
 مه‌به‌ستیش‌ته‌وه‌یه‌که‌شه‌خسییه‌ت‌و‌که‌سایه‌قی‌ئاده‌میزاد
 به‌هوتی‌وه‌هیچ‌ده‌سه‌ل‌ت‌و‌خوایشتی‌تابیه‌قی‌نه‌مینی‌بو‌ته‌وه‌ی
 بزانی‌که‌ده‌سه‌ل‌تی‌به‌راستی ، هه‌ر‌ده‌سه‌ل‌تی‌خودایه‌و‌به‌س .
 که‌ئاده‌میزادیش‌خوایشت‌و‌ئیراده‌قی‌تابیه‌قی‌نه‌ما ،
 له‌خوایشت‌و‌ئیراده‌قی (خوداوه‌ند)‌دا ، ده‌مینیته‌وه ، ته‌مه‌ش
 حالیکی‌ئیحایی‌به‌نه‌ک‌سه‌ل‌ی . له‌م‌پله‌یه‌شدا ، جیاوازی‌له

یونی (جهیر) و (ئیختیار) دا نامینی و ئهو ئیعترازه عهقلی بهی که
میرته زله کان (القدریة) ، له باوه پری بهنده واری (الجبریة) ی
نهلی سوننه تیان ده گرت ، به جی نایی و بنچینه ی
هئنده وه شیته وه (۲۴) .

دیشان (جلال الدین رومی) ، بهم چند شیعه نه مرانه وه
مخشی ئهم بیرهی کیشاوه :
هر شی از دام تن ارواح را
می رهانی می کنی الواح را

*
می رهند ارواح هر شب زین قفس
هرغان از حکم و گفتار و قصص
تب ز زندان بی خبر زندانیان
تب ز دولت بی خبر سلطانان

*
ن غم و اندیشه سودو زیان
ن خیال این فلان و ان فلان

*
حرف عارف این بود بی خواب هم
گفت ایزد هم رقود زین مرم (۲۵)

*
حفته از احوال دنیا روزو شب
چون قلم در پنجه تقلیب رب (۲۶)

*
جوانترین شیعی ره مزهی سو فیانه ، که له بارهی گه شتی
گیانی ته سه ووفی ئیسلامی به وه ریک خرابیت ، مه سنه وی ی
منطق الطیری (فریدالدین عطار) ه که بهم شیعه ناسکانه وه
دهستی پیده کا :

مرحبا ای هدهد هادی شده
در حقیقت پیک هر وادی شده

وی بسر حد سبأ سیر تو خوش
چون سلیمان منطق الطیر تو خوش

پوخته ی ئهم هونراوه ره مزهی بهش که (۴۶۰۰) بهیت
شیعه ، ئهمه به : کومه لیک بالنده (که نیشانن بو گیانی
مرؤفان) ، کۆده بنه وه و راویژی نه وه ده که ن که بو دیداری
(سیمرغ = نیشان به بو پهروه ردگار) ، بچن . پوئینه سلیمان
(= هدهد) ، ده بیته رابه ریان .

له ههر قوناغیکی ئهم ریگابه ی سهخت و پر له مه ترسی به دا
- که قوناغه کانی ریگای ته سه ووفن - هه ندیک له بالنده کان
ماندوو ده بن و ههر ده سته ییک به بیانوو ییک ده گه ریته وه دواوه و
گه شته که ته واوناکا . له ئه نجامدا (سی مرغ = ۳۰ بالدار)
ده میننه وه . ئهو (سی مرغ) انهش ، دوا ی ئه وه ی که به ته ن و
به گیان ده فهوتین ، سه ر له نوی ، له نووری پاکی
(سیمرغ) وه ، گیانیکی تازه یان پی ده به خشریت و به دیداری
حه زره تی (سیمرغ) ده گن :

جان ان مرغان ز تشویرو حیا
شد فنای محض و تن شد توتیا

*
چون شدند از کل پاک انهمه
یافتند از نور حضرت جان همه

*
که (سی مرغ) ه کان ته ماشای (سیمرغ) ده که ن ، خو یان له
ئهمدا ده بین و که ته ماشای خو یان ده که ن (ئهو) له خو یاندا
ده بین . که ههر دوو لا بویه کتری ده نواری ، جگه له حه زره تی
(سیمرغ) هیچتر دیار نایی . (ئهو ده بی به (ئهم) و (ئهم) ده بی به
(ئهو) . (سی مرغ) ه کان ، سه ریان له م کاره دا سو پرده مینی و بی
بیرکردنه وه ، تووشی بیرکردنه وه ده بن :

در تحیر جمله سرگردان شدند
این ندانستند تا خود ان شدند

خویشرا دیدند سیمرغ تمام
بود خود سیمرغ سی مرغ تمام

*

چون سوی سیمرغ کردندى نگاه
بود خود سی مرغ در ان جایگاه

*

ور بسوی خویش کردندى نظر
بود این سی مرغ ایشان ان دگر

*

ور نظر در هردو کردندى بهم
هر دو يك سیمرغ بودى بیش و کم

*

بود این يك ان و ان يك بود این
در همه عالم کسی نشنود این

*

انهمه غرق نخر ماندند
بی تفکر در تفکر ماندند

سی بالداره کان ، سهریان لهم کاره نالوزه دهرنه کرد . بهی
زمان و بهی قسه کردن ، پساری ثم رازه گه وره یان له
حه زره تی (سیمرغ) کردو داوایان لی کرد که واتای (من) و
(تو) یان بو روون بکاته وه . نه میش ، بهی قسه و بهی زمان
وه لآمی دانه وه که : حه زره تی (سیمرغ) ، وه کو ئاوینه به وه هر
که سیک ته ماشای بکا ، خودی خوئی تیدا ده بین . ئیوهش ،
که سی بالدارن و هاتوون سه بری وه بکه ن خوئی تیدا ده بین :

چون ندانستند هیچ در هیچ حال
بیزبان کردند از انحضرت سؤال

*

کشف این سری قوی در خواستند
حل مائی و تویی در خواستند

*

بیزبان امد از انحضرت جواب
کاینه است انحضرت چون افتاب

*

هرچه اید خویشان بیند در او
جان و تن هم جان و تن بیند در او

*

چون شما سی مرغ اینجا امیدید
سی در این ایینه پیدا امیدید (۲۷)

*

وه کو له پیشه وه دا گوتمان ، نامانجی سوئیانی سه دهی
سی به مو چواره می کوچی ، له گه شتی ته سه و وفدا نه وه بوه که
زانینی راستی پیدا بکه ن و له رازی هه بوون بگن .

(محمی الدین ابن عربی) ش ، که به کیکه له شاعیرو نه زه ر بازه کانی
گه وره ی ته سه و وف ، هه مان ریازی گرتوه ، به لآم هه بوون
(وجود) ی هه م به (خودا) زانیوه و هه م به (جهان) و گوتوویه :
گه ر له لایه نی نه وه هه موو دیمه نانه ی ماددی ی جورا و جوره وه
ته ماشای (هه بوون) بکری ، نه وا جهان خوئی ده نوینی . وه گه ر
له لایه نیکی وه ها ته ماشای (هه بوون = وجود) بکری ، که
هه موو (مانا و دیمه ن و نمودو مومکیناتان) بگریته وه ، نه وه
(خودا وه ند) ه .

به گویره ی نه م رامانه ی ، (خوشه ویستی ی خودایی) ی
کردوه به دوو بابه ت :

یکه میان نه وه یه که هندی که س ، به چاویکی وه ها
ته ماشای جهان ده کهن ، که هندی لایه نی جوانی تیدا ده بین و
هه ندیکی (له لای خوئیانه وه) ناشیرین ، نه م ده سته یه که هه ر
نموده کانی جوانیان خوش ده ویت و به س ، دیاره هه ر
له هندی نموده کاینه وه (خودا وه ند) ده په رستن .

که چی ده سته ی دوه میان ، به راده ییکی نه و تو گه یشتوون ،
که له هه موو شتی کدا حه قیقه تی (خودا) ده بین و بوئی که هه موو
نمودو دیمه نه کانی نه م جهانیه یان خوش ده وی ، چونکه هه موو

همه مو ، ده لالهت له (خودای گه وره) ده که ن . ثم پارچه
عیره له شی ، بر له م بیرهی ده کا :

ثم صار قلبي قابلا كل صورة فرعى لغزلان ودير لرهبان
بيت لاوثان وكعبة طائف والواح توراة ومصحف قران
بين بدين الحب أنى توجهت ركائبه فالجب دينى وايمانى (٢٨)
(عمر ابن الفارض) يش ، همه مو نموده كافی همه بوون
مظاهر الوجودى وه كو ييك به پيروز ناسيوه باوه پرى وه ها
يه . كه (مزگه وت) و (كليسسه) و (بتخانه) . هر ييكه يان
دبينكى نمودى خوداينى ده نوئين (٢٩) .

ثم شاعيره ناسكه ، له حالى ديدهنى (المشاهدة) دا ،
سمر زمانى (پهروه ردگار) هوه ده لى :
حيف غرام أنت لكن بنفسه
يا نك بعضا منك بعض أدلتى

صم تهنى مالم تكن فى فانيا
وم تغن مالم تجتل فيك صورتى .
له وه لامدا به زمانى خوويه وه ده لى :
كذلنا مصل واحد ساجد إلى
حقيقته بالجمع فى كل سجدة

*
وم كان لى صلى سواى ولم تكن
صلاقي لغيرى فى اداء كل ركعة (٣٠)

راستى به كهى . ثم بره شيعرانهى (ابن الفارض) .
بته واوى دهنگى ثم دوو به يته شيعرانهى (منصور الحلاج)
ده ده نه وه كه ده لى :

- من أهوى ومن أهوى أنا
حن روحان حللنا بدنا
فإذا أبصرتنى أبصرته
وإذا أبصرتنا أبصرتنا

*
له لای (عبدالکریم الجلیلی) ش - که نه زه ربازيكى سه دهى
چوارده مى ميلاده - راستى همه بوون (= حقیقه الوجود)
یه کيکه وه به س . ثم همه مو شته زورانیه ناشکرا (الکثرة
الظاهرة) ، نمودى ييك حه قى په نهان (الحق الباطن) ن .
بووون کردنه وهى مه به ستى گوتوويه :

(زاتى خودا) . که (مونه زه هه) . له سنوورى پى زانين و
ناشنا بوون به دهره . بو يیکه ده لى (خودا وه ند) له لایه نى ناوو
سيفاته كانى يه وه بناسين و به چاوى دل ناشناى بين .
(خوداى - تعالى) ، له قورثانى پيروزدا ، له بارهى خوويه وه
ده فهرموى (نخل من يشاء ويهدى من يشاء - سورة النحل -
ثاينى - ٩٣) .

ثم جانا ريه كيك له ناوو سيفاته كانى بيكاره مايه وه (حاشا
لله) ، واتاى نه وه يه كه نمودو ته جه للاى (خودا وه ند) به ته واوى
نه بوه . دياره نه مهش پيچه وانهى سيفته نى (كمال) ي (خودا) يه .
(خودا وه ند) يش (مه حزى چا كى يه) . به لام له جهانى
ناسوتدا ، هر شتيك به هوى پيچه وانه كه يه و
به ديارده كه وى . هر بو يیکه ش پيغه مبه ره كانى بو ثم جهانه
هه نارده . تاوه كو ثم دوو لایه نانه بو خه لكى جهانى له به كتر
جودا بکاته وه .

نه وانهى كه پيره وى پيغه مبه ره كان (دروودى خويان لى لى)
ده كه ن . نه لى (هيدايت) ده بن و نه وانهى كه پيره ويشيان
ناكه ن نه لى (ضه لاله ت) ده بن . كه چى ، راستى به كه شى ،
هه ردوو لا . وه كو به كتر . ييك (زاتى حه ق) ده په رستن ، له
لاينى هه نديك له ناوو سيفاته كانيدا (٣١)

له وه همه مو وينانهى له پيشه وه دا ، نيشانماندا . نه وه روون
ده بيته وه . كه هه نديك له سو فیه كان . باوه پرى نه وتو يان
دهر برپوه . كه له باوه پرى (حلول) يان (اتصال) يان ،
به كيه نى همه بوون (وحدة الوجود) نزيكن و دياره كه ثم جوره
باوه رپيانه ش ، پيچه وانهى باوه پرى ثاينى نه لى سونه ت و

جهماعتن . ئەو بوو که سەرەنجامی هەندیکیان بەکۆشتن هاتو (۳۲) .

بەلام نەزەر بازەکانی ئایینی ، هەر نەبی زۆربەیان ، ئەم سۆفیانەیان بەخواهونی باوهری راست ناسیون و دەلێن :

ئەو یەکایەتی هەبوون (وحدة الوجود)ە ی که بریان لێوە کردووە ، یەکایەتی هەبوونی فەلسەفە نەبوو ، بەلکو ، حالەتی یەکایەتی دین (وحدة الشهود) بوو . ئەمەش ئەو حالەتی نەمان (فناء) یە که تێدا (خویان و مەخلووقات و خوداوەند) یا لەبێکتر جودا نەکردۆتەووە هەموو هەبوون و نموودیکیان لەلا ، بوو بە (بیک) . ئەگەرچی ئەمەش بەرواڵەت هەمان واتای یەکیەتی هەبوونی فەلسەفە دەنوێنی ، بەلام ئەم حالەتە (عەینی حال) ی خەون دیتنە (الرؤیا المنامية) . سۆفی ، لەم حالەیدا لە پایە (جەم) دا دەنی . کەچی کە دەگەرێتەووە پایە (فەرق) و لە (مەستی = السكر) یەو دەتەووە سەرخۆ (الصحو) ، هەمیشە (خۆی و مەخلووقات و خوداوەند) ، لەبێکتر جودا دەکاتەووە (۳۳) .

ئەجا کە هەندیک لە سۆفیهکان سەرەنجامیان بەکۆشتن هاتو ، لەبەر ئەو بوو ، بەپەلەتیکێ ئوتۆ گەیشتون کە رازی هەرە گەورە (السر الأعظم) یان بو ئاشکرا بوو زانیی راست (المعرفة الحقيقية) یان پەیدا کردووە . سەبارەت بەوێ کە ئەم (رازو زانین)ە ، (پەرورەدگار) خەڵاتی کەسانی هەلبژاردەیی دەکا ، هەرگیز شیای ئاشکراکردن نیە چونکە سەر لە موسولمانانی ئاسایی دەشیوێنی . بۆیکە کۆشتیان پۆیستیکێ شەری بوو (۳۴) .

رۆژەلاتناسی بەناوبانگ (نیکلسۆن) یش ، پستی هەمان رای گرتووە دەلی :

مادامە سۆفیهکانی موسولمان هەمیشە (خودا) یان بە (مترە) زانیووە لە هەموو شتیکیان جودا کردۆتەووە ، نابی باوهری یەکیەتی هەبوون (وحدة الوجود) ی فەلسەفەیان بەدریته پال . ئەو یەکایەتیە کە ئەوان هەستیان پێی کردووە ، یەکایەتی دین

(وحدة الشهود) بوو ، کە ئەنجامی جۆش و خرووشی عاتیفەیی دینی بوو ، نە ، ئەنجامی رامان و لیکدانەووی هۆش و بیر (۳۵) ئەم ناساندنە کورتەیی زانیاری فەلسەفەو تەسووف ، لە بیری ئیسلامیدا ، پۆیستیکێ سەرەکی یە ، بو خۆنەر ، تا وەکو ئاشنایی لەگەڵ (خانی) و (مەم و زین) هەکیدای پەیدا بکاو لەو حالێ بی کە . استانیکی سادەیی ئەفینی دلدارو دلبەرێک نیە . ئیتر با شوێنی (خانی) لە شا رینگای بیری ئیسلامیدا هەلبگرین و بزاین چ ریبازیکی تەسەووفی گرتووە .

۲ - خانی - لە ریبازی تەسەووفدا

هەلبەت (خانی) ، تاقە شاعیری کوردی ئەم مەیدانە نیە . لەپیش ئەودا ، نەتەووی کورد ، زۆر نەزەر بازو شاعیری سۆفی مەشرەبی لی هەلکەوتووە ، وەکو زۆربەیی مروفە هەلکەوتووەکانی نەتەووە کەشان ، شوێنەواریان بزربوو و بی سەرو سۆراخ ماونەتەووە .

ئەو تا ، لە سەدەیی شەشەمی کۆچی (= دوازدەیی میلادی) دا ، سۆفیکێ بەناوبانگی کورد ژباووە کە ناوی (الشیخ أبو محمد ماجد الکوردی العراقی) بوو ، کەچی شتیکێ ئوتۆ لە بارەبووە نازانین (۱) .

هەر وەها ، شاعری سۆفی سەدەیی دوازدەمی میلادی (سنائی) ، ناوی سۆفیکێ کوردی هیناوەو بەهاوشانی (ویس القرن) ی داناووەو باوهری وابوو ، کە سەدەها سالی پێ دەوی تاکو ، دوو پیاو چاکی وەکو (ابوالوفای کرد) و (ویس قرن) ، لە پستی ئادەمیزادا ، دینە دنیا :

قرنها باید که تا از پشت ادم نطفه

بو الوفای کرد گردد یا شود ویس قرن (۲)

کەچی ، هیچ زانیارییکان دەراوەی نیو نازانین ، لەچە سەردەمیکدا ژباووە .

(بابا تاهیر - سەدەیی یازدەمی زانی) و (مەلای جزیری - سەدەیی پانزەم) دوو شاعیری گەورەیی سۆفی مەشرەبی کورد

مه‌به‌ست له (ت‌نزیه) یش ئه‌وه‌یه ، که تاكو بی‌هاوتاو هه‌ر
 بو‌ه هه‌ر ده‌بی :
 ئه‌ی واحیدی بی ش‌هریک و یه‌کتا
 وه‌ی واجید بی ن‌ه‌زیرو هه‌متا
 ئه‌ی باقی بی بی زه‌والی دام
 وه‌ی هادی بی بی فه‌نایی قام

*

مه‌به‌ست له سیفاتی ته‌شبییه‌ش ئه‌وه‌یه ، که سیفاته‌کانی
 (خوداوه‌ند) له ئه‌وه‌په‌ری ته‌واویدان و له‌و سیفاتانه‌ی رواله‌تی که
 مرؤفدا دینه به‌رچاو ، جیاوازن :
 که‌س نینه ژ کافرو عوصاتان
 مه‌ظه‌ر نه‌بتن ژ بو سیفاتان

*

کافر بووین ئه‌م ، به‌ئیس‌می (قه‌هار)
 (غه‌فاره) کر ئه‌م کرین گونا‌ه‌کار .

مه‌سه‌له‌ی (ت‌نزیه) و (ته‌شبییه) یش ، یه‌کیکه له مه‌سه‌له
 گ‌رن‌گه‌کانی ئایینی ئیسلام و باوه‌په‌ری ئه‌ه‌لی سوننه‌ت له‌م
 باره‌وه له‌گه‌ل بیری فه‌لسه‌فی و له‌گه‌ل مو‌عه‌زه‌له‌کان و
 مو‌شه‌بییه‌کان یه‌ک نا‌گ‌رت‌ه‌وه⁽³⁾ .

۲ - خوداوه‌ند ، هۆی ئیکه‌مین هه‌موو هه‌بوونیکه ، بو‌ییکه
 هه‌بووی پ‌یویست بو‌خ‌ویه‌تی (واجب الوجود لذاته) . هه‌بوایی
 دیکه‌ش ، ئه‌و هه‌موو شتانه‌ی که هه‌بوون و ئیستا که هه‌ن و
 له‌مه‌ولاه ده‌بن ، گ‌شتیان شیای هه‌بوون (ممکن الوجود) ن
 چونکه بوونیان به‌هۆی (خودا) وه‌یه . شیای هه‌بوونیش ، بی
 سنوورو ژماره‌ن و نموودی خودایین و هه‌بوونی ئه‌و ده‌خه‌نه‌روو :

ئه‌شیا ب حه‌سه‌ب ده‌لیل و بورهان
 نابن چوو ، مه‌گه‌ر وجووب و ئیمکان
 واجب ، یه‌که زاتی کبریایه
 مومکن په‌ر ، جه‌معی (ماسوا) یه

*

جین . بیگومان زور شاعیری دیکه‌شان هه‌بوه ، به‌لام ،
 جیاوازی (خانی) ، له‌گه‌ل شاعیره‌کانی سو‌فی مه‌شه‌ری پیش
 حینی ، وه‌کو جیاوازی (ابن عربی) له‌گه‌ل ابن الفارض) و یان
 وه‌کو جیاوازی (سنائی و رومی و عطار) له‌گه‌ل (حافظ
 سیزی) و گه‌لیکتر بوه .

(ابن الفارض) و (حافظ) - بو‌وتنه - غه‌زه‌لخوایی
 سه‌ووف بوون ، که‌چی ئه‌وانیتر ، هه‌م شاعیرو هه‌م ن‌ه‌زه‌رباز
 بوون .

(خانی) ، ئیکه‌مین شاعری کورد بوه ، که داستانیکی
 حینی . له‌قالبی مه‌سه‌نه‌ویدا ، هۆناندۆته‌وه‌و ، وه‌کو ته‌شبییه‌کی
 محسلی یا «مه‌جازیک» (Metaphor) به‌کاری هیناوه ، بو
 یون‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م ته‌عبیره به‌زه‌ی ته‌سه‌ووف ، ده‌لی (المجاز
 فصرة الحقیقة) ، به‌واتای ئه‌وه‌ی که ئه‌فینی جهانی پر دیکه بو
 گ‌ه‌شتن به‌ئه‌فینی خودایی .

سه‌ررای ئه‌مه‌ش ، (خانی) ، له‌سه‌ر تاپایی (مه‌مو
 زین) دا ، ره‌نگی بیرو باوه‌رییه‌کانی خو‌ی ده‌ریژی ، له‌باره‌ی
 ت‌بی‌زو فه‌لسه‌فه‌و ته‌سه‌ووفه‌وه ، ئه‌وه‌ش نشان ده‌دا ، که له
 ی‌نگی (فه‌لسه‌فه) وه (گومان) ی په‌یدا کردوه‌و ، له‌پاشاندا ، له
 ی‌نگی ته‌سه‌ووفه‌وه به‌سه‌ر گومانه‌که‌یدا زال‌بو‌ه و به‌یه‌قینی ئایینی
 گ‌ه‌شتۆته‌وه‌و بو (ش‌رعی ظاهر) گه‌راوه‌ته‌وه ، وه‌ک له شوینی
 ح‌ی‌دا ده‌ستیشانی ده‌که‌ین .

ئه‌و باسانه‌ی که له سه‌ره‌تای (مه‌مو زین) دا ، لیانه‌وه
 بو‌ه ، پ‌یوه‌ندیان به‌سی باوه‌ری بچینه‌بی ئایینی ئیسلامه‌وه
 مه‌یه که ئه‌مانه‌ن : (خوداوه‌ند) و (خه‌لق) و (جه‌برو ئیختیار) .
 له‌هه‌ر سی لاوه‌ش ، له‌شا ری‌نگای ئه‌ه‌لی سوننه‌ت
 سه‌نه‌چوه‌و به‌م جو‌ره ، ئه‌م سی باوه‌ریانه‌ی ئایینی پ‌وخته
 ده‌که‌ته‌وه :

ئیکه‌م : (په‌روه‌دگار) :

- (خودای گه‌وره) ، هه‌م (زاتیکی مونه‌زه‌هه) و هه‌م ناوو
 سیفاتی (ته‌شبییه‌ی) هه‌یه :

وی واجبی ، مومکناتی بهرقع
 مومکن دی ژ بو خوه کرنه مهتلع
 بهعنی تهوی پی ب بت موبهرهن
 حوسناوی ب ده رکهفت ژ مه کمهن
 دووهم : دروست کردن (الخلق)

۱ - خوداوهند نهو هموو شیاوی هه بووانه ی له نه بوون
 (عدم) هوهو به بی (هه یولا) دروست کردوه :
 ظاهر کرن ئەف قه دهر سه ناع
 پهیدا کرن ئەف قه دهر به دائع
 هه رهك ژ عه ده م کرن ته پهیدا
 ئیداع کرن به بی هه یولا

* *

۲ - خوداوهند هموو شیاوی هه بوون (ممکن الوجود) ی
 به خوایشت و ویستی خو ی پهیدا کردوه و ده یکا ، نه به (تبع) و
 پیوستی . واتا ده یوانی دروستیان نه کا . ئەم کرداره ی
 دروست کردنه شی ، حه تمی و میکانیکی نه بوه . واتا پیوه ندییان
 وه کو پیوه ندی ی نیوانی (هۆ) و (ئه نجام) ی فه لسه فه نیه :

سییم : جه برو ئیختیار

۱ - خوداوهند ، له ئەزه له وه ، به سه رهات و سه ره نجامی
 هموو هه بوو نیکی دیاری کردوه :
 نای و قه له م و کتاب و نشان
 تیرو هه ده ف و که مان و کی شان

*

(محکوم علیه) ی بوون ژ ته قدیر
 هیژ ئیسمی گونا هه بووی ته سطر
 که واتا ئاده میزاد ، له کردار و ره فتاریدا به نده وار (مسیره) .
 نهك ئازاد (بخیر) .

هه رچی ته ژ بومه کر ئیراده
 بهك زه ره نه کر مه لی زیاده
 هه تا (شهیتان) یش ، (خوداوهند) توانای ته وه ی پیداهه که

سه جده بو (ئاده م) نه با :
 ئیلسی فه قیری بی جنایهت
 هه ندی ته هه بوو د گه ل عنايهت
 هه ر روژی دکر هه زار تا عهت
 له و را کو ته داوی ئیستطاعهت

وی سه جده نه کر ل غهیری مه عبود
 گپرا ته ل بهر ده ری خوه مه ردوود

۲ - خوداوهند ، له روژی (قیامت) دا ، ئاده میزادان
 زیندوو ده کاته وه و ، پاداشتی چا کانیان به به شت و سزای
 خراپانیان به دۆزه خ ده دا :
 (فی الجملة) مه جومله خاس و عامان
 عاسی ئوشه فی ئونا ته مامان

*

تیکرا ب شه فاعه تا خوه خاس که
 قیکرا ، مه ژ ئاگری خلاس که

کاتی خو ی . به رامبه ر به م باوه ریه ی ئایینی ، ئیعترازی
 مو عته زله کان هاتوته پیشه وه ، که باوه رییان به (قدریه) ،
 واتا ، به سه ره به ستی ئاده میزاد هه بوو له کردار و ره فتاریدا .
 له لای ئەمانه وه ، هه ر سه ره به ستی به که پاکانه بو
 به رپسیاری ئاده میزاد ده کا ، ده نا ، پیچه وانه ی عه واله تی
 (خوداوهند) ده بی که ئاده میزادان به ر پسا ر بکا له سه ر نه و
 کردار و ره فتاران ه ی که خو ی له ئەزه له وه بو ی دیار کردوون .
 به رامبه ر به م ئیعترازه ی مو عته زله کان ده سته ی

(ئه شه عری) ی ئەهلی سونهت ، بیری (جوزئی ئیختیار) ی
 هیئیه پیشه وه ، به واتای نه وه کا ، نه گه رچی ئاده میزاد به نده وار
 (مسیره) ، به لام توانایی نه وه ند ه ی پی دراوه ، که تام و له زهت
 له خراپه کاری وه رنه گری و ، نه وه ند ه ش به سه بو عه داله تی
 به رپسیار کردنی . (خانی) ش . وه کو هه موو نه زه ر بازه کافی

ئایینی . هه مان بیری ده ربرپوه :
 لی دایه مه جوزئی ئیختیاری

چون له م تنگانهی د پروونیهی زرگاری بوهو به یه قینی
ثایینی گه یشتوتهوه ؟

سه رتاسه ری سروودی (مهم و زین) ، دلوهی ناگرینی
سوزو عاتیفه ی نهم شاعیره به رزه ی لی ده چکپتهوه .

(خانی ده بهوی (به قین) و دلنایینی ثایینی وه ده ست
بهینتهوه ، په روشی نه وه به له نریکه وه . ناشنای (په روه دگار)
بی و پرشنگی جاویدانی بیینی . به لام که (هه ست و هوش) .
بهم ناواته ی نه گه یین . ده بی له ناوینه ی بی گه ردی دلی پاکو
خاویینی خویدا . ته ماشای پرشنگی جوانی ی نه زه لی بکات و
گیروده ی بی و دلنایینی پهیدا بکاته وه :

غافل مه به عیشق (فی الحقیقه)

نه ی راهره و (أقرب الطريق) ه

شاعیر ، له ناوینه ی دلی خویدا . نه و پرشنگی جوانی به ی
دیتوه که بوی په روش بوه . نه و جوانی به به رزو دلرفینه ی . که
له کاتی (ألست) دا ، دیتوویه تی و مهستی خوشه ویستی ی بوه و
په یمانی وه فاداری ی پیداوه (۴) .

ساقی مه ی بگر کو نه ز ب دهستم

مه خموروم و مه ی نه خواری مهستم

*

گاغا کو فه خوار مه می نو زینی

ناخفتی ل من جه می برینی

*

نهم عاشق نه گهرچی مه ی په رستن

نهما ژ مه یا ألست مهستن

*

نه و مه ی نه وه کی مه یا ته ناله

نه و مه ی ژ جه مالی (ذی الجلال) ه

*

نه و حویبی حویبی پاکزاته

قنونی حه دبقه بی سیفاته (۵)

مهمه ، په لیدو حیله کاری

*

مه زی بریه ژ ده ست مه ، ناچار

مه مانه نو لوتنی حق مه ده دکار

*

مه پیشه وه دا گوتمان که (خانی) ، له ریگای فه لسه فه وه ،

مه چاری گومان و نه ندیشه بوه . راستی به که ی ، شاعیری

مه ریاز ، زور به ناشکرانی په نجه ی بو نهم لایه نه در یژ کرده و

مه یوب چه ده بت ژ بو مه کوران

مه حه ک توو فه دی حجاب و توران

*

مه یسه بکه ی نهمی ده عاجز

مه په رده نو بی حجاب و حاجز

*

مه ری (به قین) بکه ت (ته مه ووج)

مه زی بکرین ده مه ک (ته فه روج)

*

مه ف (ظن) و (گومان) و (علم) و (تقلید)

مه سیدل بین ب عینی (توحید)

*

مه سباب و وه سیله قه ت نه مین

مه حه ک ته (مسبی) بیین

*

مه ن مه هیه ب (ذاتی واجب)

مه مکانیه تا مه ، بوویه حاجب

*

نه بجا ، که خانی ، وه کو (نهایی غزالی) ، له ریگای

مه ست و هوش (حس و عقل) ه وه ، بهم هه لوسته دژواره

گه یشتوه ، ده بی نهم هه لوسته چ شورنکی عاتقی له

د پروونیدا په ریا کردی ؟

لهم حالتهى مهستى بيدا ، نهو هموو شتانهى جوراوجورى
جهانى ناسووتى و نهو هموو خه لكانهى ثابن جياوازى
به ته جه لالاو به نمونهى ييك راستى په نهان (الحق الباطن)
ها توتته بهرچاوى دل :

(فى الجملة) چ نهو وهلو و چ ناخر
(ألقصه) چ موئن و چ كافر

هر بهك ژ ته را وه بوونه (مهظهر)
نهو رهنگه دوان توو بووى (موضمه)

بى حوسنى ته نينه وان وجودهك
بى نوورى ته نينه وان نمودهك

حيكمت نهوه (باطنى) ئو (ظاهر)
قودرهت نهوه (غائبى) ئو (حاضر)

نين ته (تجزؤ) و (تمكن)

نه ما وه د فان دكهى (توطن)

لهو هموو جوانى به رهنگاو رهنگانهى كه دهشت و كيوو
ميرگ و ميرغوزاران دهخه ملين ، ييك پرشنگى (جوانى
خوداى) ده ديت و لهو هموو ئاوازه خوش و ناسكانهى كه
سروشت و ژان هه ليان ده ريزن ، ييك (سروودى خوداى)
ده هاته بهرگوى :

هر بهك ژ نه وال و كو هو دهشتان
رهه شهبه تى گوشه ييد بهشتان

هر رهوزه ريارى خولدى نه كبر
هر چه شمه ژ عهينى ئابى كه وسهر

هر كو هو ژ رهنگى (تور) رمووسا
ژ نه نوارى (تجلى) بى تهيسا

هر نه هره ژ رهنگى نه ژدها بوون
هر سه بزه ب موعجيزان (عصا) بوون

هر دار ژ فهيزى نهو به هارى
تيك شوعله دداد ژ نوورى (بارى)

هر گول ژ مىسالى ئاته شى تور
بهك مشعلى بى قسوورو پر نور

هر مورغى سه حهر ب خوه كه ليمهك
هر توونى ئو قومى بهك نه ديمهك

هر نه خله نيدا كونه نده هه رگاه
ته شيبه شه جهر دگو (أنا الله) (٦)

شاعير ، لهم حالتهى مهستى گيانيدا ، بو پله ييكى
هه ورازتر هه لكشاوه و هه تا (نه قينى دلداران) و (ركى
به دكاران) ي له به كتر جودا نه كردو ته وه و (دلدار) و (به دكارى
وه كو ييك ، به گيروده و گرفتارى ناوو سيفاته كانى (ييك زانى
حوق) ناسيوه :

حوسناته به زينه تا حه بيان
رشكاته به غيره تا ره قبيان

مهيلات به عاشقان دكشيت

دهردى ته به دل ژ بهر د ئشيت

نه ميش ، وه كو هموو ريداره كانى ريگاي ته سه ووف ،
ئاوانى هه ره به رزى ، به خوشه ويست گه يشتن بوه ، تا وه كو له
ده رباى ناوو سيفاته كانى نه ودا فه نايبت و بمينته وه ، وانا ، هه تا

- بى نىمان (فناء) نىگات . هەست بەمانەو (بقاء) ى خۆى

سى ز خوه ى هەبت وجودەك
- ز خودى ئەوى نمودەك

- مەشرەبى وەفائى شاھى
ح - چتە مەشرەبا (إلهى)

- نەبتن فەئائى موتلق
- بى ئەو بەفائى (بالحق)

ئەجا بۇ ئەو ى بەووردى روونى بکاتەو ە چۆن (ئەقبنى
مىحزى) دەبىتە پردىك بۇ گەبشتن بە (ئەقبنى خوداى) و بۇ
نەو ى گەشتى خاوەن دلان ، لە جەئانى بى سنوورى لاھووتىدا
حەتە روو ، و نەخشى ئەو كەوانە ى گىئانى بە بکىشى . كە لە
مىقنى خواپىداوداوە بەرەو (پەرورەردگار) ھەلدەكشى .
سەرىدە ى ئەقبنى (مەم و زىن) ى ، كىردە بەوچوونىكى
نەمسىلى (مىتاقور) و ، ئەگەر چاوە لەماو ى زەمانى نىوانىان
بىشىن ، لە رىزى (منطق الطير) (عطارى) دادەئىن :

نەرحا غەمى دل بىكەم فەشانە
بىنى ئو مەمى بىكەم بەھانە

راستى بەكە ى ، شاعىرى گەورەمان ، داستانى ئەقبنى ئەو
دندارو دلەرە ى كىردە بەنەوونە ى ئەو ئەقبنە ى كە بەخۆى
گىفتارى بوەو ، لە شەخسى دلدارەكاندا ، ھەموو ھەولنىكى
وزووزانى دەروونى ى خۆى دەربىرەو :

(مەم) ، ھەر لە بىكەم چاوپىكەوتندا ، ئەوئەندە شەيدائى
خۆشەويستەكە ى دەبى ، كە لە قوولابى زانى خۆيدا ھەست بە
ھەبوونى ئەو دەكا :

دەن بوو بە محەلى عىشتى حالا
ئى حالى دقنى محەللى قالا

*
نىنە عەجەب ، ئەر بىم حلولى

من ما بە ژ سوورەتى ھەيولى
كە دەخىتە نىو زىندان ، ئازارى لەش و گىئانى دەگاتە
ئەوپەر (كەوئىنە بە بۇ رىازەتى سۇفیان) و ، پىوئەندى ى لەگەل
دەوروبەرى خۆيدا دەپچىرى و جگە لە جوانى ى (زىن) ى بىر لە
ھىچىتر ناكاتەو ە :

سۇفيمە ئو سەومەعە نشىم
خۆش تالبى نوورى روونى زىنم
دل و دەروونى ئەوئەندە روئاك دەبى و ، بەحالىكى وەھا
دەگا ، كە لەھەر شتىكدا ، (زىن) ئىك بىنى ، واتا پىرشنگى ئەو
جوانى بە موتلقە دەبىنى ، كە سەرجاوە ى ھەموو جوانىكە ،
ئەمەش قوئاغى فەئائى نەمانى دلدارە لە دلەرەكەيدا :

ئايىنە ى دل وە بوو موسەيقەل
سوورەت ، وە ، ب مەعنى بى موبەدەل

*
ئەو ھەيكەلى مەتلە ى مەجازى
بوو مەلەبى تفلى عىشقبازى

*
ئەف مومكەن و (ماسوا) سەراسەر
(فى الجملة) ژ بۇ ى بوونە مەنظەر

*
ئەف دارو بەرو دەواب و ئىنسان
ئەف مەعدەن و ئەف نەبات و حەيوان

*
ھەر بەك دەنوما ژ بۇ ى (زىن) ەك
مەشھوود ژ ھەر بەكى بەقبنەك

بەرە بەرە ، ئەقبنى (دلدار) و (دلەر) ، بەرەو (ئەقبنى
خوداى) بەرز دەبىتەو ە ، تاكو ، ھەر دووانىان ، پىكەو ە ،
بەحالىتى (نەمان لە خودا) و (مانەو بەخودا) دەگەن ، كە

پایان و نامانجی گهشتی ته سه ووفه و ، شاعیر بهم چه شنه رهنگی
رشته و :

به رقهك ب عهجهب مەمی ب سەرکەت
شەوقەك ژ سەری مەمی ب دەرکەت

*
یەك شوبهتی رۆژو یەك هەییف بوو
یەك شوبهتی زیرو یەك ژ زیف بوو

*
ئەو شەمس و قەمەر کو (متصل) بوون
دەر حال ب یەكفە (مضمحل) بوون

ئەو هەر دوو شەوقە ی تیکە لآوه ، دەبن بە ییک زەرە ی
رۆناکی و لە دەریای بی سنووری ناوو سیفاتەکانی (زاتی
حەق) دا ، دەتاوینەوه ، ئەوسا هەست بە ماناوه ی خۆیان
دەکەن .

(زین) ، کە لە هەمان کاتدا بی هۆش کەوتو ، کە دیتەوه
سەرخۆ ، ئەم گەشتە ی گیانی و دوو قۆلی یە ی (خۆی) و (مەم)
بەم چه شنه بو (میر زیندین) دەگیرێتەوه :

رووچم ، تە ژ دل دەما (رضاً) دا
شاهم تە ژ مولکی دل سەلادا

*
جسمی منی بی ئەوا گران بوو
رووحا منی نا ئەوان رهوان بوو

*
دەر حال ژ قالیی ب دەرکەت
شەوقەك ژ رووحا مەمی ب بەرکەت

*
وان تەرکی کرن سەرای فانی
ئەو چوونە جهانی جاویدانی

*
دەم هاتنە ساحلی فەنایی
گەه چوونە ب سەرحدی بەقایی

*
(فی الجملة) ژ مەرکەزا تورا بی
ئەو زەرە گەهانە ئافتایی

*
قەتەن نە ب (اتصال) و تەحلیل
مەحزەن نە ب (انفصال) و تەحویل

*
وان ری کو برن ب جانبی (زات)
باقی گەرییان ب زاتی ، زەرەت

(خانی) ، ئەم حالە ی (مەم و زین) یی ، کە وینە ی
(حالی خۆبەتی) ، بە یەکیەتی دیتن (وحدة الشهود) ناساندو ،
نەك بە ییک بوون (اتحاد) لە گەل (خوداوه ند) ، یان بە (حلول) ی
مەسیحی ، یان بە (تناسخ) ی (هیندی) :

ئە ی دیدە بی دل نە بووی مەفتوح
ئینکار نەکی تەجەللیا رووح

*
دا فکری نەکی کو ئەف حلولە
یا نەسخە ، خرووجه یان دخولە

*
دازەن نەبری کو ئەف میسالە
یا قەولی زەعیفە ، یا بتالە

*
خەونا توو دینی ، ئەف مەقامە
شەپەك ژ (شهوود) ه نا تەمامە

ئەجا کە دلدارەکان بە پایە ییکی ئەوتۆ گەبشتوون ،
جیاوازی لە نیوانی (ئەم) و (ئەو) دا نەماوه و (گشت) و (هیندی)
یان لە لا بوە بە ییک و بەرزەخی جودایی لە نیوانی (ئەقینی
دلداران) و (رکی بەدکاران) لاچووه بە تەنیا (کرداری خودایی)
خۆی نواندو ، زین ، هنگی ، جەوهەری (بەکری) بو
ئاکشرا بوو ، لە (میر) و لە (تاجدین) ، تکای بەخشینی ئەوی
کردو :

مر هیٹی دکھم نکهن عینادی
تدرحه ققی فی مهنبه عی فه سادی

*
مو را کو خودانی ئینس و جانان
بی خالقی ئهرزو ئاسمانان

*
یژا ئهوی خوئی دا حه بییان
هگی ئهوی بوغزی دا ره قبیان

*
مهوجوودی کرن دهما ژ مهعدووم
نه پیکفه دلازمین و مهلزووم

*
نه سورگولن ، نهو ژ بو مهخاره
نه گهنجن و نهو ژ بومه ماره

*
گول حفظی دین ب نووکی خاران
گهنجینه خودان دین ب ماران

*
ژ نهووهل فه نهگهرچی وی جهفاکر
تخر ب مهرا ئهوی وهفاکر

*
نهوژی د ریا مهدا شهیده
تتحقیق بکهن کو نهو سهعیده

*

راستی به کهی که (خانی) ، به زمانی (زین) ی . پاکانه بو
(به کن) ده کات و له نه انجامیشدا ده یکاته بهشتی ، بر لهو
به وری سؤفیانه ده کا ، که (خرابی = بهدی) . به واتایک
ین بهشتیک له شته کانی (المتقابلة بالتضاد) ده ناسینی . و اتا :
(خوداوهند) ، خرابی بو جهانی ناسوئی تهرخان کردوه . بو
نهوی چاکی به رامبهری ، به هویه وهی بناسریت ،

چونکه له جهانی ماددیدا ، هه شتیک و هه واتایک ، به هوی
شتیک یان واتایکی پیچه وانه وه به دیارده کهوی^(۷) .

گاغا ژ عهدهم خودی کر ئیجاد
ئهف کهون و مهکان ژ نووئه بنیاد

*
مهجموعی (مکونات) ی عالم
حهتا فه خولاسه نهوعی ئادهم

*
ئهشیا ب حهسه ب سفات و ئهفعال
ئینانه و جوودی موختهلف حال

*
مهوجوودی کرن ب ههف موعه بیه
أضدادی کرن به ضد موبه بیه

*
قان ئههلی جهه ننه مو عهزابان
قان لاتی جه ننهت و (ئوبان)

*
نابینی کو پیکفه جومله زیددن
حکمت جیه بوچی پیکفه نیددن

*
لهورا کو نهبت نهگه تهرخالوف
تهمیز مهحاله هم تهراروف

دهنا نیسهبت به (خوداوهند) ، (خرابی) هه بوونی نه
چونکه سروشت و ته بیعتی (خودا) ، ناکوکی و (تهقابول)
هه لئاگری^(۸) :

یهک روونه ل نک ته کوفرو ئیان
یهک سوونه ل نک ته خولدو نیران

نهو هه موو بیروباوهری سؤفیانهی (که خانی) له
شاکاره کهیدا ده رپیریون ، نهنجامی جوش و خرؤش و عاتیفه ی

ثایینی بوه .

بوئیکه ، که له ته جروهی گیانی بهدا هاتوتهوه سه رخوو
لافاوی عاتیفه ی نیشوتتهوه ، بوتهوهی ریگا له هه موو تانهو
توانجی ره خنه گران بگری فهرموویه :

ئه ی موسته میعی میسال ته سویل
وه ی موخته هیدی قیاس و ته نویل

*

خانی کو ژ جامی عیشقی دین بوو
ئهو شوړه شهراپی پی شرین بوو

*

ئهف چهنده فهخوار ، ئهوی نه هیشیار
ئاگاهی نه ما ئهوی ژ گوفتار

*

مهستانه یه ئهو ب که یفی مه نموور
دیوانه یه ئهو ب عورفی (مه غدوور)

*

خولاسه ، دووای ئهوهی که شاعیری نه زه رباز ، له
رینگای ههست و هوش و رامانی فهلسه فی دا ، گومانی ثایینی
پهیدا کردوه ، له ریگای دل و ته سه و وفدا ، به سهر گومانه که یدا
زال بوه و به یه قینی ثایینی که یشتوتهوه . نهجا ، وه کو (ئیامی
غه زالی) بو راره وی (شهرعی ظاهر) گه راره ته وه و ئه وه ها ،
په یامی دینی راگه یاندوه :

بهس قهنجی ژ بو مه عامیانرا
هه ر ئهف به سه بو مه عاصیانرا

*

ژ ئه ووهل فه خودی ب حهق بناسین
هه ر چهندی قسوورو کییم و کاسین

*

پاشی ددلی خوه زی بترسین
دینی خوه ژ عالمان بپرسین

*

چاواکو دیژن ئه م وو سابین
حه تتا کو ژ رووی دنی فه نابین

*

پالا خوه بدهینه لوتقی باری
به لکی مه بیه خشین ژ ناری

*

ئیتر ، له کوتای ئه م گه شته ی گیانی له گه ل (خانی) دا ، لام
وایه ئه وه ده چه سپی ، که هه ر شاعیریکی پایه به رزی کورد
نه بوه و بهس ، به لکو یه کیلک بوه له ریزی هه ره پیشه وه ی
ریداره کانی ریازی ته سه ووف و کتیه که شی ، سه رچاوه ییکی
زانباری ته سه ووفی ئیسلامی یه . هه ر بوئیکه ش ، (پاشا زاده
- مقداد مدحت به درخان) ، له ژماره (۲) ی روژنامه ی
(کوردستان) یدا : ده رباره ی (مه م و زین) نووسیویه :

«ئهف کتیب حه می به یته و شعرن . ئه شکارا ، حکاتا
عیشقا دوو جه وانایه ، باطن ، گه له ک مه قسه دو ، حیصه و
حکمه ت زی ، تین فه هم کرن . لوما . دفی مروف ب دیقه ت
بخونیتن .) (من ئهف کتیب ، جاره نا هن
عوله مایین تورک و عه ره باره خوندیو ته رجومه کریه ، حه مییا
گوئییه ، کو فی ریده ، ژفی کتیبی ، چیتر مه ، نه دیه . .) (۹) .

پهراویزه کان - ۱

- ۱ - قصة الفلسفة - ص - ۵۹ . ول دیورانت - تعریب احمد الشیبانی
- ۲ - تاریخ الفكر العربی - ص - ۱۹ . الذکور عمر فروخ
- ۳ - هه مان سه رچاوه ی پشوو - ص - ۳۱
- ۴ - قصة الفلسفة اليونانية - ص - ۲۱۷-۲۲۰ . احمد أمين ، و زکی نجیب محفوظ .
- ۵ - هه مان سه رچاوه . ص - ۲۲۹-۲۳۰
- ۶ - تاریخ الفكر العربی - ص : ۱۳۲-۱۳۴ . الذکور عمر فروخ
- ۷ -

THE LEGACY OF INDIA, P. 269

- ۸ - هه مان سه رچاوه ی پشوو : P. 172 - 174
- ۹ - تاریخ الفلسفة فی الاسلام : ص - ۲۰۰-۲۳۰ به پراویزه کانه وه) أ . ت . دی بور .
ترجمه الذکور محمد عبدالهادی أبو ریده .

مهروهه كئيبى (المقذ من الضلال - ي - نيامى غزالى).

A LITRARY HISTORY OF PERSIA, vol, 1 , P. 425

همان سهراوه : P. 298 , ساله كان ، ميژويى مردنيانن .

همان سهراوه : P. 299 , 351 , 425 . ساله كان ميژويى مردنيانن .

همان سهراوه : P. 441

همان سهراوه : P. 431-35

التصوف - الثورة الروحية في الاسلام . ص - 180 الدكتور ابوالعلا عفيفي .

ALITRARY HISTORY OF PERSIA, Vol, 1, P. 299

همان سهراوه : P. 426

النقد الادبي الحديث - ص 207 - الحاشية . الدكتور محمد غنيمي هلال

ساله كان ميژويى مردنيانن .

في التصوف الاسلامي وتاريخه - ص - 121 . رينولد نيكلسون . ترجمة ابوالعلا

عفيفي .

ني = نايه رهمزه بؤگياني ثاده ميزاد . (نهبستان) يش رهمزه بؤجهاني لاهوتى .

(وجد) سهريه بخو به سر سوقي دا دى . (تواجد) يش له ريگاي (ذكروساج) هوه

عفيفي .

تاريخ الفكر العربى ، ص - 387-388 . الدكتور عمر فروخ

همان سهراوه لاهره كاني پيشوو .

سوره في الكهف - ثابتي : 17 ، كه (خودا) ده فهرموي (وتحسيم أبقاظا وهم

عفيفي .

تاريخ الأدب في ايران - من الفردوسي الى السعدى . ادوارد ، گرانفيل براون -

رحمة الدكتور ابراهيم امين الشواربي : ص 661-662 .

همان سهراوه ميژويى پيشوو ، ص 648-652

الصوفية في الاسلام - ص - 103 ، رينولد نيكلسون - ترجمة - نورالدين شريه .

تاريخ الفكر العربى - ص 425-426 (وحواشي الصفحتين) . الدكتور عمر فروخ .

التصوف - الثورة الروحية في الاسلام - ص 219 - الدكتور ابوالعلا عفيفي

في التصوف الاسلامي وتاريخه . ص 127 - نيكلسون - ترجمة ابوالعلا عفيفي

اتصال : راماني فهيله سووفه كاني سوقي وهك (مهفلوتين) .

واتاي نمويه كه ثاده ميزاد ههست به ميژويى له نيواني (خوي) و (خودا وهند) دا بكا .

كجى (انجاد) ، تعبير يكي سوقي يانه واتاي نمويه كه ثاده ميزاد له گهل (خودا وهند) دا نيكله

(حلول) يش ماناي نمودو ديار كه رتنى (خودا) به له ثاده ميزاددا . (بروانه - في الفلسفة

اسلامية - منهج وتطبيقه - ص 41 . الدكتور ابراهيم مذكور)

تاريخ الفلسفة في الاسلام - ص 73-74 الحاشية هت . أه دى بور . ترجمة الدكتور

محمد عبدالهادى أبوريدة .

في التصوف الاسلامي وتاريخه - ص - 131 ، 152 . رينولد نيكلسون . ترجمة

عفيفي .

همان سهراوه : ص - 126 - حاشية وملاحظة المترجم .

2 - تاريخ الأدب في ايران من الفردوسي الى السعدى . ص - 401-402

ادوارد گرانفيل براون - ترجمة الدكتور ابراهيم امين الشواربي .

3 - بنواره : الجانب الالهى من التفكير الاسلامي : ص 56-62 . الدكتور محمد الهبى .

مهروهه : تاريخ الفكر العربى ، ص 344 - 345 الدكتور عمر فروخ

4 - دهستيشان كردنى (ثابتي - 172) له سوره في : (الأعراف) .

5 - قنوان = ووشى - هيشوو . بنواره (المنجد)

6 - دهستيشانه بؤ (ثابتي - 30 ، له سوره في - القصص) .

مههست له (كليم) كه حمزه رهنقى (موسى) به كه (كليم الله) بوه .

7 - في التصوف الاسلامي وتاريخه ، ص 85-89 . رينولد نيكلسون ، ترجمة ابوالعلا

عفيفي .

8 - همان سهراوه لاهره كاني پيشوو .

9 - كردستان ، به كه مين روژنامه ي كوردى : 1898-1902

كوردنهموه پيشه كى (دكتور كمال فواتد) . به غدا - 1972 .

سهراوه كان -

به كوردى :

1 - ميمو زين - احمد خانى . حلهب - 1947

2 - ميژويى ندهه ي كوردى - علاء الدين سجادى . به غدا - 1952

3 - كردستان - به كه مين روژنامه ي كوردى : 1898-1899 . كوردنهموه پيشه كى ي

دكتور كمال فواتد - به غدا - 1972 .

به عربى :

1 - قصة الفلسفة - ولديورانت - ترجمة احمد الشيباني - بيروت

2 - تاريخ الفكر العربى الى ايام ابن خلدون - الدكتور عمر فروخ - بيروت 1966

3 - قصة الفلسفة اليونانية : احمد امين وزكى نجيب محفوظ . القاهرة - 1935

4 - تاريخ الفلسفة في الاسلام . ت . ج ، دى بور - ترجمة محمد عبدالهادى أبوريدة

5 - في الفلسفة الاسلامية - منهج وتطبيقه . الدكتور ابراهيم مذكور

6 - الجانب الالهى من التفكير الاسلامي - الدكتور محمد الهبى

7 - الصوفية في الاسلام - رينولد نيكلسون - ترجمة نورالدين شريه القاهرة - 1951

8 - في التصوف الاسلامي وتاريخه - رينولد نيكلسون - ترجمة : ابوالعلا عفيفي -

القاهرة - 1955

9 - التصوف - الثورة الروحية في الاسلام - الدكتور ابوالعلا عفيفي .

10 - النقد الادبي الحديث - 2 جزء - احمد امين - القاهرة - 1952

11 - تاريخ الادب في ايران - من الفردوسي الى السعدى - ادوارد گرانفيل

براون - ترجمة الدكتور ابراهيم امين الشواربي : القاهرة - 1954

به لينگليزى :

1 -

ALITRARY HISTORY OF PERSIA, VOI 1, EDWARD, G. BROWNE, CAMBRIDGE, 1967.

2 -

THE LEGACY OF INDIA, EDITED BY, G.T. GARRAT, OXFORD, 1967.

پهراويه كان - 2

- تاريخ الفكر العربى - ص - 418 ، الدكتور عمر فروخ